

Sygn. akt XI Kz 386/15

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lipca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie w XI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Elżbieta Daniluk

Protokolant: st. sekr. sąd. Małgorzata Kowala

przy udziale Prokuratora Mirosławy Banach

po rozpoznaniu w sprawie cudzoziemki (...)

zażalenia wniesionego przez cudzoziemkę

na postanowienie Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 22 czerwca 2015 r., wydane w sprawie sygn. akt VII Ko 79/15

w przedmiocie przedłużenia okresu pobytu cudzoziemki w (...)

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. i art. 127b k.p.k.

postanawia:

I. zmienić zaskarżone postanowienie, w ten sposób, że datę końcową pobytu cudzoziemki (...) w (...) ustalić na dzień 22 września 2015 r.;

II. w pozostałej części zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Wskazany postanowieniem Sąd Rejonowy w Białej Podlaskiej, na podstawie art. 403 ust 2 pkt 1 i art. 403 ust 3 i ust 7 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, przedłużył okres pobytu cudzoziemki (...) w (...) na okres trzech miesięcy, tj. od dnia 24 czerwca 2015 r. do dnia 24 września 2015 r.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożyła cudzoziemka. Zarzuciła zaskarżonemu orzeczeniu naruszenie:

- art. 403 ust 2 pkt 1 ustawy o cudzoziemcach poprzez jego bezzasadne zastosowanie i uznanie, że cudzoziemka nie współpracuje z organem (...) w zakresie wykonania decyzji o zobowiązaniu do powrotu w sytuacji, gdy taka ostateczna decyzja nie została jeszcze wydana;

- art. 5 ust 4 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności poprzez nie zapewnienie jej prawa do obrony, co nastąpiło wskutek tego, że nie została zapoznana z wnioskiem (...) o przedłużenie jej pobytu w (...) przed jego rozpatrzeniem przez Sąd i w związku z tym nie mogła przedstawić przed Sądem argumentów przeciwko okolicznościom zawartym we wniosku;

- art. 5 ust 1 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności oraz art. 3 ust 1 i art. 37 pkt b Konwencji o Prawach Dziecka oraz art. 17 ust 1 i 5 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państwa trzecich, poprzez nie wzięcie pod uwagę przez Sąd Rejonowy zasady dobra dziecka przy orzekaniu o przedłużeniu pobytu jej syna w (...) jak również przedłużenie jej pobytu w(...) na maksymalny dopuszczalny okres pomimo, iż Sąd powinien przedłużyć ten pobyt na możliwie najkrótszy okres.

Podnosząc powyższe zarzuty wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zasadne jest stanowisko Sądu Rejonowego, iż zachodzą przesłanki do przedłużenia okresu pobytu cudzoziemki (...) w (...) na okres trzech miesięcy z tą tylko zmianą, iż będąc zobligowany zmianą stanu prawnego z dnia 1 lipca 2015 roku, wywołaną ustawą z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2013.1247), która dodała m. in. art. 127b k.p.k. (art. 1 ust. 39 ustawy) stanowiący, iż „jeżeli czas trwania środków przymusu jest określony w tygodniach, miesiącach lub latach, przyjmuje się, że tydzień liczy się za dni 7, miesiąc za dni 30, a rok za dni 365”, Sąd Okręgowy określił datę końcową, do której ma być stosowany środek detencyjny na dzień 22 września 2015 r.

Zgodnie z art. 403 ust. 2 pkt 1 Ustawy z dnia 12 grudnia 2013 roku o cudzoziemcach (Dz. U. z 2013 r., poz. 1650, z późn. zm.), w sytuacji gdy cudzoziemiec, któremu wydano decyzję zobowiązującą do powrotu, nie współpracuje z organem (...) w zakresie wykonania tej decyzji i istnieje uzasadnione przypuszczenie, że okres wykonania tejże decyzji ulegnie wydłużeniu, okres pobytu w (...) może zostać przedłużony na czas określony.

W sprawie niniejszej decyzją z dnia 2 czerwca 2015 r. (nr NA- (...)/32/D- (...)) Komendant (...) w B. zobowiązał (...) do powrotu i orzekł o zakazie ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i innych państw obszaru S. na okres 12 miesięcy od dnia wydania tej decyzji (k. 24-27v).

Dowody zgromadzone w przedmiotowej sprawie, a w szczególności treść protokołu przesłuchania cudzoziemki w charakterze strony (k. 22-23v), w treści którego zawarte zostało oświadczenie (...), że jeśli otrzyma decyzję o zobowiązaniu do powrotu, to nie wyjedzie do kraju pochodzenia „dobrowolnie” ewidentnie świadczy o tym, że cudzoziemka nie akceptuje zawartego w decyzji rozstrzygnięcia i nie zamierza mu się podporządkować.

W świetle takiego oświadczenia istnieją okoliczności wskazujące na to, że cudzoziemka nie będzie współpracować z organem(...)w zakresie wykonania decyzji o zobowiązaniu jej do powrotu.

Tego rodzaju oświadczenie utwierdza też w przekonaniu, że stosowanie alternatywnych do detencji środków nie zapewniłoby zabezpieczenia toku postępowania administracyjnego dotyczącego wydalenia z Polski.

Uzasadnione jest zatem utrzymywanie dalszego pobytu (...) w strzeżonym ośrodku do czasu gdy decyzja zobowiązująca cudzoziemkę do powrotu stanie się ostateczna w administracyjnym toku postępowania i będzie możliwe jej przymusowe wykonanie, poprzez doprowadzenie cudzoziemki do granicy.

Sąd odwoławczy nie stwierdził również, aby w stosunku do cudzoziemki zachodziły przesłanki uniemożliwiające jej pobyt w (...) określone w art. 400 Ustawy z dnia 12 grudnia 2013 roku o cudzoziemcach (Dz. U. z 2013 r., poz. 1650, z późn. zm.). Na okoliczności tego rodzaju nie wskazuje również sama skarżąca.

Przeciwwskazania do przedłużenia pobytu cudzoziemki w (...) nie stanowi również podnoszona przez nią okoliczność, a mianowicie to, że wraz z nią w ośrodku został umieszczony jej małoletni syn. Umieszczenie dzieci w (...) wraz z ich prawnym opiekunem ma na celu ochronę ich praw i interesów oraz jest uzasadnione zasadą integralności rodziny. Decyzja ta pozostaje w zgodzie z przepisem art. 3 Konwencji o Prawach Dziecka i nie narusza treści przepisu art. 5 ust 4 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności. Stawiając się na granicy RP z małoletnim dzieckiem cudzoziemka powinna zdawać sobie sprawę z konsekwencji takiego zachowania. Ponadto podnieść należy, że o wiele poważniejsze skutki dla dziecka stanowiłaby rozłąka z rodzicami niż przebywanie razem z nimi w warunkach stworzonych w ośrodku, w którym ma zapewnioną pełną opiekę.

Końcowo wskazać należy, iż w świetle obowiązujących przepisów regulujących kwestię związaną z przedłużaniem pobytu cudzoziemców w (...)na podstawie przepisów ustawy o cudzoziemcach oraz art. 5 ust 4 Konwencji o Ochronie

Praw Człowieka i Podstawowych Wolności nie ma podstaw przyjęcia, iż brak zapoznania cudzoziemki z treścią wniosku (...)o przedłużenie jej pobytu w (...), narusza prawo do obrony, albowiem przepisy nie przewidują obowiązku doręczania cudzoziemcom tego rodzaju wniosku. Co więcej, cudzoziemka aktywnie uczestniczy w postępowaniu administracyjnym, zatem nie sposób twierdzić, że nie są jej znane dowody i wynikające z nich okoliczności, które stały się podstawą wniosku.

Z tych względów Sąd Okręgowy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.